

گزارشاتی از برگزاری روز اول ماه مه در ایران

دستمزدها، دستور پیگیری و رسیدگی در این خصوص را به وزیر کار صادر کرد. وی خاطرنشان کرد: ماجرای ورزشگاه ۱۲ هزار نفری آزادی نه تنها امکان نتیجه گیری و بهره برداری مطلوب را از ما سلب کرد، بلکه برخستگی ناشی از فعالیت های هفته کارگر نیز افزود. محبوب پیش بینی کرد در نتیجه وقایع تجمع روز جهانی کارگر، بازتابهای گوناگونی را در رسانه ها شاهد خواهیم بود.

برگزاری جشن روز جهانی کارگر به دعوت کمیته پیگیری تشکل های آزاد کارگری.

همزمان با برگزاری جشن اول ماه مه در تقاطع مختلف کشور روز یکشنبه ۱۱ اردیبهشت گردهمایی بزرگی به مناسبت روز اول ماه مه، در سینما فردوسی واقع در خیابان انقلاب برگزار شد. این مراسم که توسط "کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری" تدارک دیده شده بود با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد و احترام جان باختگان راه آزادی و برابری آغاز گردید. در این مراسم، فعالین کارگری در ارتباط با معضلات و مشکلات طبقه کارگر به سخنرانی پرداختند و از سیاست های فعلی دولت در زمینه دستمزدها و قراردادهای موقت و بی توجهی به مطالبات و وضع معیشتی کارگران انتقاد کردند و خواستار تشکلیابی هر چه بیشتر طبقه کارگر برای رسیدن به مطالبات خود شدند.

وجود پلاکاردهایی با مضامین "آزادی حق اعتصاب"، "افزایش دستمزدها"، "لغو قرارداد کار موقت" و... دلیل دیگری بر این واقعیت بود که این مراسم تنها یک بزرگداشت و یا جشن نبود بلکه گردهمایی و حرکتی بود در جهت بیان چندین باره مطالبات و خواسته های به حق و نادیده انگاشته شده ی طبقه کارگر.

در کنار این مراسم نمایشگاه عکسی به منظور افشای جنایت های پنهان نظام سرمایه داری بر پا شد. از نکات قابل ذکر در سخنرانی ها می توان به بررسی وضعیت کودکان کار، شرایط نامناسب خانواده کارگران، اصلاح قوانین ناقص و ناعادلانه ی کار، حمایت از حقوق زیر پا گذاشته شده ی اقشار اجتماعی چون پرستاران و معلمان اشاره کرد. در میانه ی مراسم نیز یک گروه موسیقی به اجرای برنامه پرداختند و در پایان قطعنامه کمیته پیگیری در مورد اول مه قرائت شد، و در آخر برنامه بار دیگر سرود جهانی طبقه کارگر (انترناسیونال) به زبان فارسی و با همخوانی حضار پخش شد.

بنا به گزارش سایت قانون اشتراک چند تن از فعالین کارگری در این مراسم سخنرانی کردند آقای جعفر عظیم زاده عضو کمیته پیگیری و فعال کارگری یکی از سخنرانان بود که خلاصه سخنان وی در زیر می آید:

خدمت همه دوستان سلام عرض می کنم و اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز اتحاد و همبستگی

مراسم حضور یافتند. پس از ورود کارگران به ورزشگاه آزادی پوسترها و پلاکارد های داخل سالن که نامزدی هاشمی رفسنجانی در انتخابات ریاست جمهوری را تبلیغ می کرد، مورد اعتراض آنان قرار گرفت. و در هنگامی که حسن صادقی از رفسنجانی به عنوان « افتخار و عزت جامعه کارگری » و یا « پرچم دار جامعه کارگری » نام برد واز تریبون اعلام کرد که وی برای شرکت در این جلسه در راه است، کارگران به این مساله واکنش نشان دادند و به سمت تریبون هجوم بردند، پوستره های تبلیغاتی خانه کارگر، که برای حمایت از رفسنجانی در سالن پخش شده بود، را پاره و به نشانه اعتراض سالن را ترک کردند. بعدا اعلام شد که رفسنجانی به دلیل ضیق وقت در مراسم شرکت نخواهد کرد. "افشین حبیبزاده" عضو شورای مرکزی حزب اسلامی به خیرگزاری کار ایران (ایلنا) گفت، خانه کارگر قصد داشت که دو برنامه پنجمین کنگره خانه کارگر و همایش وحدت ملی را برگزار کند که در این همایش از تمام اقشار حضور داشته باشند و نمایندگان آنها خواسته های خود را از رئیس جمهور آینده طرح کنند. تمام این برنامه ها برگزار شد اما با وجود اینکه رفسنجانی به سمت استادیوم در حال حرکت بود، طی تماس هایی که با وی گرفته شد و به دلیل مشکلاتی که در سالن وجود داشت، هاشمی از حضور در این مراسم صرف نظر کرد.

"علیرضا محبوب" دبیر کل خانه کارگر به ایلنا گفت: آنچه که در مراسم روز جهانی کارگر امسال اتفاق افتاد، به ما نشان داد اگر در امور تشکیلاتی، برنامه ریزی هدفمندی نداشته باشیم، به راحتی ابزار دست گروه های سودجو قرار خواهیم گرفت. یک جماعت تقریباً ۳۰۰ نفری با هدف و برنامه ریزی قبلی، نظم کنگره سراسری و مراسم روز جهانی کارگر را بر هم زدند.

وی با بیان اینکه جمعیت ناآرام حاضر در ورزشگاه، پیش از ورود دسته کارگران راهپیمای در محل ورزشگاه مستقر شده بودند، گفت: متأسفانه به دلیل نبود تعامل میان حراست ورزشگاه و انتظامات خانه کارگر، این گروه آشوبگروانستند با ایجاد یک جو ناآرام، در میان جمعیت حاضر در ورزشگاه پراکنده شده و اعلامیه های حزب توده را در بین حاضرین پخش نمایند. دبیر کل خانه کارگر با اشاره به دیدار خود با رییس جمهور، تصریح کرد: رییس جمهوری پس از آگاهی از ناراضیاتی کارگران در خصوص وضعیت

روز جهانی کارگر پس از قریب بیست و پنج سال با تنوع و ویژگی هائی در شهرهای مختلف ایران برگزار شد.

می توان به سه موضوع اساسی در این باره اشاره کرد

اول اینکه رفسنجانی و شرکا می خواستند گردهمایی، جشن و راهپیمایی کارگران را به یک فرصت و مانور حمایتی برای انتخابات ریاست جمهوری تبدیل کنند. که کارگران مصممانه به این حرکت نه گفتند. و بر بی اعتباری تشکل های مانند خانه کارگر و شوراهای کار و... تاکید صریح داشتند. دوم کوشش برای برگزاری روز جهانی کارگر بصورت مستقل از تمام نهاد های رژیم. سوم گسترش برگزاری این روز در میان دیگر اقشار و جنبش های اجتماعی، مانند برگزاری آن در میان دانشجویان، معلمان و پرستاران. از میان خواست ها و مطالبات کارگران می توان به شعار های زیر اشاره کرد.

آزادی تشکل حق ماست / اعتصاب اعتصاب حق ماست / کارگر دانشجو معلم - اتحاد اتحاد / تحریم انتخابات اجراء باید گردد / قرارداد موقت ملغی باید گردد. فریاد هر ایرانی آزادی آزادی .

تهران

روز یکشنبه اول ماه مه خانه کارگر تشکل سیاه کارگری جمهوری اسلامی در نظر داشت گردهمایی کارگران برای برگزاری جشن اول ماه مه را به مراسمی برای تبلیغات انتخاباتی رفسنجانی و همچنین انتخابات میان دوره ای مجلس تبدیل کند. این مراسم که قرار بود با راهپیمایی کارگران، از مقابل کارخانه های ایران خودرو، کشمیران صنعت،

تلویزیون شهاب و ایران تایر آغاز شود و تا ورزشگاه ۱۲ هزار نفری آزادی ادامه یابد، با یک تغییر ناگهانی، از کارخانه ارج شروع شد. گرچه حسن صادقی، رییس کانون عالی شوراهای اسلامی کار بعدا گفت که: خانه کارگر ابتدا در نظر داشت مراسم راهپیمایی

روز جهانی کارگر را در مرحله اول مقابل مجلس در میدان بهارستان و در مرحله دوم در مقابل وزارت کار برگزار کند. اما متأسفانه شورای تامین با هیچکدام از محل های مورد درخواست خانه کارگر موافقت نکرد. علاوه بر کارگران تهران، گروه زیادی از کارگران نیز از دیگر استان های کشور در این

کمیته پیگیری مجمع عمومی بعدی خود را در تاریخ ۸۴/۳/۱۳ برگزار خواهد کرد. ما از همه رفقای کارگری که در این مراسم حضور دارند دعوت می‌کنیم تا در مجمع عمومی چهارم این کمیته که در مورخه ۸۴/۳/۱۳ برگزار خواهد شد، شرکت کنند تا با دخالت گری خود، این کمیته را در راستای اهدافی که خودشان در مجمع عمومی آن تعیین می‌کنند یاری دهند. موفق باشید

قطعنامه به مناسبت اول ماه مه

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری
یکشنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴ -
اول مه ۲۰۰۵

امروز و در این لحظه در اقصی نقاط جهان چرخهای تولید سود برای سرمایه داران از کار افتاده است و میلیونها کارگر در اعتراض به مشقاتی که نظام سرمایه‌داری بر زندگی و معیشت آنان تحمیل کرده، دست از کار کشیده‌اند.

۱۱۵ سال است که اول ماه مه چنین روزیست، این روز مولود

شرایط فلاکت‌باریست که نظام سرمایه‌داری مسبب آن است، نظام سرمایه‌داری مسبب همه مشقات و محرومیت‌هایی است که اکثریت عظیم جامعه انسانی را در کام خود فرو برده‌است. فقر و فلاکت پایان ناپذیر، بیکاری، ناامنی شغلی، تن فروشی و اعتیاد، بردگی و قاچاق کودکان، جنگ و انسان‌کشی و دهها مصیبت دیگر تماما محصول حاکمیت این نظام ضدانسانی بر سرنوشت و مقدرات بشر است درعین حال علیرغم پیشرفت تکنولوژی تولید نسبت به دهه‌های قبل، شرایط کار و زیست کارگران در همه نقاط جهان روزبروز وخیم‌تر شده و میلیونها انسان بیش‌ازپیش در گرسنگی مطلق فرو رفته‌اند چرا که هدف نظام اقتصادی سرمایه‌داری از پیشرفت تکنولوژی نه تامین رفاه و آسایش انسانها بلکه تضمین و تداوم سود آوری سرمایه است.

این نظام ناعادلانه شایسته انسان نیست و باید دگرگون شود. این حق طبیعی و مسلم ما کارگران است که از همه نعماتی که خود تولید میکنیم، بهره مند شویم. ما خواهان محو استثمار انسان از انسان و بر پایی جامعه‌ای انسانی هستیم در این راستا و تا تحقق چنین شرایطی برای زندگی انسانها، ما رئوس مطالبات خود را به شرح زیر اعلام کرده و مصرانه خواهان تحقق فوری آنها هستیم:

۱- ما خواهان آزادی ایجاد تشکلهای کارگری بوده و حق خود میدانیم که تشکلهای خود را بدون اجازه و دخالت مقامات و نهادهای دولتی ایجاد نماییم.

۲- حداقل دستمزد تصویب شده توسط شورای عالی کار، تجاوز به پایه‌ای‌ترین حقوق انسان، یعنی حق زنده ماندن و برخورداری از یک زندگی انسانیست. ما خواهان تجدید نظر فوری در حداقل دستمزدها به نحوی هستیم که امکان یک زندگی

سرمایه پایین بیاید آنوقت مساله فرق می‌کند. صاحب سرمایه نیازی به اعتراض ندارد. آنان به راحتی در خانه‌های به نام شورای عالی کار دور هم می‌نشینند و حتی به تعهد خود مبنی بر رساندن سقف حداقل دستمزدها به سقف سال ۵۸ پشت پا می‌زنند و حداقل دستمزد را آنطوری که منافعشان اقتضا می‌کند به تصویب می‌رسانند.

دوستان ببینید ما چقدر ناتوانیم که تازه پس از ۲۸ سال و پیشرفت تکنولوژی تولید و بالا رفتن استاندارد زندگی در این فاصله، تازه دستمزد سال

۵۸ را هم در کمال وقاحت نمی‌خواهند به ما بدهند، چه میشود کرد، به قولی باید دردمان را به چه کسی بگوییم؟ واقعیت این است که در این جامعه کسی گوش شنوا ندارد. اصلا اراده و برنامه‌ای هم در سطح گردانندگان این جامعه برای اصلاح این وضعیت وجود ندارد. این خاصیت ذاتی نظام سرمایه‌داریست که برای تامین و تضمین سود خویش، کارگر را مچاله کند.

بنابراین به نظر من کارگر بایستی به نیروی خود متکی شود. نیروی کارگر هم در اتحاد و تشکل یابی آن است. طبقه کارگر بایستی خودش را متحد و یکپارچه کند. در غیر این صورت نظام سرمایه‌داری هیچ ترحمی به ما نخواهد کرد، اصلا زندگی ما و آینده بچه‌هایمان مساله‌اش نیست، مساله‌اش سودش است، بنابراین بهبود شرایط زندگی ما و خاتمه دادن به این همه فلاکتی که گریبان ما را گرفته، قبل از هر کسی دست خودمان را می‌بوسد. کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری در شرایطی که کارگران هیچگونه تشکل مستقلی را برای دفاع از حقوق اجتماعی خود ندارند، پاسخی است به این نیاز طبقه کارگر.

این کمیته به دنبال نشست سه جانبه‌ای که با نظارت سازمان جهانی کار برگزار شد از طرف تعدادی از فعالین کارگری و در اعتراض به این نشست ایجاد گردید. این کمیته از بدو شکل‌گیری خود تا به امروز سه مجمع عمومی با شرکت فعالین کارگری از نقاط مختلف کشور برگزار کرده و همه تصمیمات آن متکی به مجامع عمومی بوده است. این کمیته قصد دارد به مجمعی از رهبران و فعالین کارگری تبدیل شود تا بدین ترتیب طبقه کارگر از طریق ارتباط مستقیم رهبرانش در نقاط مختلف کشور، راه خود را برای دفاع از حقوق پایمال شده خویش و همچنین بستر لازم را برای ایجاد تشکل‌های سازمان یافته تر باز کند.

طبقاتی کارگران را به همه شما و تمامی انسان‌های شریف و برابری طلب تبریک می‌گوییم.

دوستان! همانطور که می‌دانید حداقل دستمزد در سال ۸۴ از طرف شورای عالی کار صد و بیست و دو هزار و پانصد تومان به تصویب رسید. از طرفی خط فقر قبل از عید سیصد هزار تومان و بعد از عید از طرف سازمان برنامه و بودجه صد و پنجاه هزار تومان اعلام شد. به نظر من اعلام تقریباً همزمان حداقل دستمزد و خط فقر در برابر دیدگان جامعه به این معناست که تصویب کنندگان این میزان دستمزد در کمال وقاحت باکی از این ندارند که صریحا اعلام کنند اکثریت عظیم مردم بایستی زیر خط فقر زندگی کنند.

این درجه از وقاحت و درندگی واقعا در نظام‌های سرمایه‌داری معاصر بی سابقه است، این در حالیکه کارگر نیز حق اعتراضی جدی، به گرسنگی و درماندگی خود ندارد و به محض اعتراض با نیروی سرکوب و پلیس مواجه می‌شود، واقعیت این است که نمی‌شود هم مردم را گرسنه نگه داشت و هم حق اعتراض را از آنها سلب کرد. این درجه از انتظار برای بردگی اکثریت عظیم جامعه از طرف گردانندگان آن در تاریخ معاصر هم بی سابقه است.

کارگر را با برگ قرارداد موقت سفید امضا به کار می‌گیرند. حق تشکل یابی را از کارگر سلب می‌کنند، اعتراض کارگر را به خون می‌کشند، موج بیکار سازی ده‌ها هزار نفری به راه می‌اندازند و دستمزد کارگر را ماه‌ها پرداخت نمی‌کنند، آن هم دستمزدی که زیر خط فقر است. به کارگر صریحا می‌گویند باید گرسنه بمانی، آنوقت اعتراض هم نباید بکنی. این امر به نظر من محال است. هیچ انسانی تا این درجه و حدت، تن به بی حقوقی نمی‌دهد. ما از همین جا اعلام می‌کنیم که به این وضعیت تن نخواهیم داد، تولید تمام ثروت اجتماعی به دوش ماست. آن وقت من نمی‌دانم چرا ما باید گرسنه بمانیم، چرا ما باید دستمزدهای زیر خط فقر بگیریم و مشتکی اقلیت حقوق‌های میلیونی بگیرند!

در چنین شرایطی سوالی که به شدت توجه هر انسانی را به خود جلب می‌کند این است که: چرا نظام سرمایه‌داری در ایران در تحمیل بی‌حقوقی مطلق به کارگران اینقدر توانمند است؟ چرا به راحتی قادر است تمام شرایط و ملزومات سود آوری خویش را متحقق کند؟ واقعیت این است که در درجه اول، این امر ناشی از موقعیت فرودست کارگر در نظام سرمایه‌داریست. طبقه کارگر در نظام سرمایه‌داری هیچ ابزاری برای دفاع از حقوق انسانی خود در اختیار ندارد. تمام ثروت و امکانات اجتماعی در خدمت صاحبان سرمایه است. نهاد دولت، قانون، نیروی پلیس و زندان، همه و همه در اختیار صاحبان سرمایه است. نمونه عریان اثبات چنین ادعایی را در مساله دستمزد ها به راحتی می‌توان مشاهده کرد. اگر کارگر به وضعیت مشقت بار خود اعتراض کند، همانطور که همه ما بارها دیده‌ایم با نیروی ویژه و سرکوب مواجه می‌شود. سیستم سرمایه‌داری حاضر است میلیاردها تومان هزینه سرکوب کارگر کند، ولی حاضر نمی‌شود یک زندگی انسانی را برای کارگر تامین نماید. اما اگر سود

گردهمایی سندیکالیست ها در تهران

ایسنا: همزمان با روز کارگر عصر روز یکشنبه نشستی با حضور بیش از دویست نفر اعضای سندیکاهای مختلف در سالن باختر با شعار «خواستار تسریع در تغییرات جدی فصل ششم قانون کار به منظور تامین آزادی‌های سندیکایی، اتحادیه‌ای هستیم» برگزار شد.

در این مراسم که کارگران بارها از سندیکا سخن راندند، یعقوب مهدیون - از اعضای قدیمی صنف کفاشان - با سابقه فعالیت شصت ساله خود با اشاره به کاهش هر روزه حقوق کاری گفت: «مصوبات مجلس در زمینه حذف مقررات کار و وجود کارگران قراردادی، نشانگر وجود آینده‌ای تاریک است.»

وی خاطرنشان کرد: «با وجود پابرجایی فصل ششم قانون کار دولت از حرکت شفاف و علمی مقابله‌نامه‌ها با فعالیت آزاد سندیکایی سر باز می‌زند و رعایت مقابله‌نامه‌های بنیادین کار مانند هفتاد و هشت و نود و هشت در پایین‌تر حد خود قرار دارد که نشان می‌دهد در جهت واقعی‌سازی دستمزدها تلاش و اراده‌ای وجود ندارد.»

وی رشد و شکوفایی کارگران را در جهت استفاده بهینه از استعدادها نرفته و بهره‌وری مناسب از ذخایر دانست و گفت: «در غیر این صورت شاهد از بین رفتن تولید، صنعت و خدمات اجتماعی خواهیم بود.»

وی کار کودکان را بی‌عدالتی خواند و ادامه داد: «سازندگان و فردای ایران در دست کودکانی است که امروز باید مطابق با حقوق کودک از امکانات رفاهی و اجتماعی برخوردار شوند.»

مهدیون تصریح کرد: «اتحادیه‌های کارگری توانایی نشان دادن نقش کارگران در تولید و خدمات اجتماعی را دارند و تنها در صورت اتحاد کارگران در سندیکاها این نیروی عظیم قادر به احقاق حق خود در مجلس قانون‌گذاری خواهند بود که در این صورت برای جامعه و کارگر سودمند است.»

در این جلسه که اصناف گوناگون از جمله کفاشان، خیاطان، فلزکاران، خم‌کار و نوردکار، شرکت واحد، خودروسازی، سایپا و ایران خودرو حضور داشتند، پرویز بابایی - یکی از شرکت‌کنندگان - با اشاره به تاریخچه اتحادیه کارگران چاپ در صد سال گذشته گفت: «متأسفانه در حال حاضر بعد از گذشت صد سال باید برای احیا و ایجاد سندیکاها مستقل تلاش کنیم.»

استاد محمد جوشکار از طرف کارگران پروژه‌ای که به علت کار در طرح‌های اجرایی کشور در این جلسه حضور نداشتند، بیانیه‌ای در خصوص وضعیت نامطلوب کارگران قرائت کرد.

وی در این مطلب با اشاره به نبود توجه و قدردانی از زحمات سازندگان زحمتکش پروژه‌ها و از نبود

انسانی و مطابق با استانداردها و پیشرفت‌های زندگی امروزی بشر را برای کارگران تامین کند.

۳- قراردادهای موقت کار بایستی فوراً برچیده شده و عموم کارگرانی که با این نوع قراردادهای مشغول کارند باید استخدام رسمی شوند.

۴- اعتصاب حق ماست. ما خواهان آزادی اعتصاب و همه اشکال شناخته شده اعتراضات کارگری هستیم. ما حق خود میدانیم که در مقابل پامال شدن حقوق اجتماعی و صنفی خویش دست به اعتصاب بزنیم.

۵- برپایی مجامع عمومی کارگری در ساعات و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود ما خواهان شرکت و دخالت مستقیم نماینده‌های مستقل کارگران در نشستهای سه جانبه و همه اموری هستیم که به سرنوشت کارگران مربوط میشود. این نماینده‌ها بایستی از طریق این مجامع و رای مستقیم کارگران انتخاب شوند.

۶- همه دستمزدهای معوقه بایستی فوراً پرداخت شوند. در حال حاضر عدم پرداخت به موقع دستمزدها به یک روش معمولی پرداختها تبدیل شده است، جهت پایان دادن به این وضعیت، هرگونه عدم پرداخت به موقع دستمزدها از طرف کارفرمایان باید ممنوع و جرم تلقی شود.

۷- ما خواهان تامین کار و یا پرداخت حقوق بیکاری مکفی برای همه افراد بالای ۱۸ سال اعم از زن و مرد هستیم. بیمه بیکاری باید معادل حداقل دستمزدها به همه افراد آماده به کار پرداخت شود.

۸- ما از مطالبات بر حق معلمان و پرستاران حمایت کرده و خواهان احقاق حقوق پامال شده آنان هستیم.

۹- ما خواهان لغو هرگونه تبعیض جنسی در جامعه بوده واز برابری کامل حقوق زنان و مردان در همه شئون اقتصادی و اجتماعی حمایت میکنیم.

۱۰- هرگونه تهدید، فشار و مزاحمت، تبعید و دستگیری و اخراج کارگران به دلیل فعالیتهای صنفی و اجتماعی باید فوراً متوقف شده و جرم تلقی گردد.

۱۱- تعدیل نیرو و بیکارسازی کارگران به هر شکل و بهانه‌ای باید ممنوع و متوقف شود. ما خواهان بازگشت به کار همه کارگران بیکار شده و جبران خسارات وارده به آنها هستیم

۱۲- ما خواهان افزایش مستمری بازنشستگان و از کار افتادگان و تامین یک زندگی انسانی و شرافتمندانه برای آنان هستیم.

۱۳- ما خواهان برخورداری همه کودکان از کلیه امکانات رفاهی، آموزشی و داشتن یک زندگی شایسته برای آنان هستیم.

۱۴- اول ماه مه باید تعطیل و در تقویم رسمی کشور درج گردد در عین حال هرگونه ممنوعیت برپایی مراسمهای این روز در همه اشکال آن باید فوراً لغو شود.

ما همه کارگران را به برگزاری مراسم با شکوه اول ماه مه و حمایت متحدانه از این قطعنامه فرا میخوانیم

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴

امنیت شغلی، ندادن حقوق به موقع و نبود امکانات رفاهی برای کارگران و خانواده‌شان گله کرد.

در ادامه این جلسه نمایندگان از اصناف مختلف در سخنانی به سختی‌ها و مشکلات کار اشاره کردند و خواستار ادامه کار و فعالیت سندیکاها شدند.

بر اساس این گزارش به گفته یکی از اعضای اصلی سندیکای شرکت واحد، صبح دیروز نزدیک به هزار نفر از کارگران عضو سندیکای شرکت واحد به وزارت کار و امور اجتماعی مراجعه و با کریمی - معاون وزیر کار - دیدار و گفت‌وگو کرده و از سوی معاون وزیر کار قول مساعد ادامه مذاکرات با سندیکا را گرفته‌اند.

این افراد برای پیگیری نامه‌ای که به رییس جمهور ارائه شده به وزارت کار مراجعه کرده بودند.

سندج - راه پیمایی روز جهانی کارگران

قطعنامه اول مه (روز جهانی کارگر) ۲۰۰۵

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر!

اول مه (روز جهانی کارگر)، روز اعلام اتحاد جهانی طبقه ما برای مقابله با این دنیای وارونه است. روز اعلام کيفرخواست طبقه کارگر جهان علیه کلیت نظام سرمایه داریست. در این روز کارگران در اقصی نقاط جهان رژه میلیونی خود را علیه نظام سرمایه داری که عامل تمام محرومیتها و مشقات، فقر و گرسنگی، بیکاری و بی مسکنی، فساد و فحشا و رنج و تباهی است، به نمایش میگذارد.

برای سرمایه سود حکمت همه چیز است و رفاه و خوشبختی و امنیت جسم و جان انسانها را در حصار سود و منفعت شخصی به بند کشیده است.

در این روز ما برای احقاق حقوق انسانیمان جمع شده ایم و اعلام می کنیم که در میان ما، رنگ، نژاد، قومیت، جنسیت مبنای تمایز نیست. همه ما انسانیم و در سرنوشت هم شریک. ما خود را هم سرنوشت و همسنگر مبارزه کارگران در سراسر جهان و مبارزه همه انسانهای آزادیخواه می دانیم. ما در این روز اعلام میکنیم که دیگر هیچ کس حق ندارد خود را مالک جسم و جان کارگران بداند و مرگ و زندگی مان را تعیین کند.

در این راستا و تا رسیدن به یک زندگی مرفه و شایان شأن انسان، ما کارگران رؤس مطالبات خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

۱- دستمزد کارگران فوراً و بدون قید و شرط افزایش یافته و حداقل دستمزد به یک و نیم برابر خط فقر برسد. تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین افزایش دستمزد نمایندگان واقعی کارگران و منتخب مجامع عمومی آنهاست.

۲- عدم پرداخت به موقع حقوق و مطالبات کارگران جرم محسوب شده و حقوق معوقه کارگران باید فوراً پرداخت شود.

۳- ساعات کار کارگران باید به ۳۰ ساعت در هفته کاهش یابد و هر گونه اضافه کاری اجباری ممنوع گردد.

۴- قرارداد های موقت کار تعرض به پایه ای ترن حقوق کارگری و به شدت ضد انسانیتست.

۱۰- پرداخت هزینه مسکن به نسبت هزینه واقعی مسکن کارگران و هزینه ناهار و یک وعده غذای گرم به قیمت واقعی.
زنده باد روز جهانی کارگر
زنده باد اتحاد جهانی کارگران

تهران - دانشگاه تهران

سایت کانون اشتراک: روز ده اردیبهشت هشتاد و چهار پس از گذشت دو دهه مراسم اول ماه مه در دانشگاه تهران برگزار شد که در این میان دو تن از فعالین کارگری به همراه سردبیر نشریه خاک و یک روزنامه نگار به ایراد سخنرانی پرداختند. تمامی موارد مطرح شده در این جلسه حول مسائل کارگری و دغدغه ها و مشکلات این جنبش مطرح گردید که دیری است به فراموشی سپرده شده است. در کنار این مراسم نمایشگاه عکسی نیز از طرف برگزار کننده گان ترتیب داده شده بود که در صدد نشان دادن جلوه ای از برهوت سرمایه داری بود. در ابتدا و انتهای مراسم نیز قسمتی از فیلم معنای زندگی و عصر جدید به نمایش در آمد که بار دیگر نشان داد که دنیای به اصطلاح متمدن امروز چگونه بردگی را بار دیگر بار دیگر بر انسان ها تحمیل می نماید.

امروز در راستای موانع پیش روی جنبش کارگری مساله دستمزد ها و قرار داد های موقت و اینکه چرا اساسا باید به کارگر و جنبش این طبقه بها داده شود پرداخته شد. جنبشی که می تواند با توجه به صحبت های امروز گام در راه رهایی جامعه برداشته و مطالبات اکثریت جامعه را فراهم نماید. مطالباتی که چند سالی است در جنبش دانشجویی ایران نیز مطرح گردیده و همین مطالبات این دو جنبش را به هم مربوط ساخته است. فعالین کارگری بر این امر اذعان داشتند که جنبش دانشجویی بنا به اینکه خواستگاه برابری طلبی است می تواند در کنار جنبش کارگران و دیگر زحمتکشان حضور داشته و نه به دلیل منفعت طبقاتی بلکه به دلیل همین برابری طلب بودن و عدالتخواه بودن این جنبش است که آن را در کنار طبقه کارگر برای پیگیری مطالباتش قرار می دهد. آنها در راستای صحبت هایشان خود را حامی مطالبات بر حق پرستاران و معلمان دانسته و حمایت خود را از این خواسته ها اعلام داشتند.

در ادامه صحبت ها در خصوص جایگاه جنبش کارگری در جامعه و جایگاه شوراهای اسلامی و خانه های کارگر افشاگری شد. و گفته شد دولت در برابر مطالبات بر حق کارگران تنها روش شکنجه و زندان را به کار برده است و نه حمایت از آن را! در انتها نیز جلسه پرسش و پاسخی با شرکت تمامی حضار برگزار شد که به سوالات آنها پاسخ داده شد.

دنیای نا برابر ما ، شایسته هیچ انسانی نیست و باید دگرگون شود . حق هر انسان است که از آنچه خود تولید نموده بهره مند شود و همین امروز زندگی مرفه و انسانی داشته باشد .
اول ماه می روز جهانی کارگر ، روز اعلام کیفر خواست طبقه کارگر در سراسر جهان علیه این دنیای وارونه است . ما تمام مردمی که این وضع را نمی خواهند فرا می خوانیم که همراه ما برای تغییر این وضع به میدان بیایند .
ما خواهان پایان دادن به استثمار و برپای جامعه ای

انسانی هستیم . اما تا تحقق این امر فوری ترین خواسته های ما به شرح زیر است :

- ۱- دولت دستمزد کارگران را ۱۲۲ هزار تومان اعلام نموده است ، در حالی که خط فقر رسمی ۱۵۰ هزار تومان می باشد . یعنی حداقل دستمزد زیرخط فقر است ما اعلام می کنیم که حداقل دستمزد کارگران می بایست یک و نیم برابر خط فقر یعنی ۲۲۵ هزار تومان باشد .
- ۲- کار یا بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد بیکار آماده به کار . بیمه بیکاری باید به اندازه حداقل دستمزد باشد .
- ۳- لغو فوری همه قراردادهای موقت . همه کارگران قراردادی فوراً به استخدام رسمی باید در آیند .
- ۴- پرداخت فوری همه دستمزدهای معوقه . نپرداختن دستمزد یک دزدی آشکار است و باید جرم محسوب شود . دولت در مقابل پرداخت کلیه دستمزدهای معوقه و پرداخت به موقع دستمزدها مسئول است .
- ۵- آزادی بی قید و شرط تشکلهای کارگری و اعتصاب .
- ۶- کلیه اخراجهای دسته جمعی و انفرادی تحت هر عنوان از قبیل تعدیل نیرو ، بازخرید و بسته شدن کارخانه می باید متوقف گردد .
- ۷- ما خواهان به رسمیت شناخته شدن روز جهانی کارگر هستیم که باید به عنوان روز تعطیل رسمی کشور قرار گیرد .
- ۸- دستمزد برابر به ازای کار برابر برای زنان و مردان
- ۹- تامین رفاه اجتماعی برای کلیه خانواده های کارگران شاغل و بیکار ، بازنشسته ، از کار افتاده و بی سرپرست .

این ماده از قانون باید فوراً برجیده شده و کلیه قراردادهای موقت به استخدام رسمی تبدیل شود .
۵- معافیت کارگاه های زیر پنج و ده نفر از شمول قانون کار را شدیداً محکوم کرده و باید لغو گردد .
۶- تعدیل نیرو و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم و کارگران اخراجی باید فوراً به محل کار خود بازگردانده شوند .

۷- اعتصاب و اعتراض حق ماست . ما حق خود میدانیم در مقابل پایمال شدن حقوق صنفی و اجتماعی خود دست به اعتصاب بزنیم .

۸- آزادی بی قیدو شرط عقیده ، بیان ، مطبوعات و تشکل های آزاد کارگری و سراسری خود را تشکیل دهند . و در همین راستا از فعالیت کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری پشتیبانی میکنیم .

۹- ایجاد اشتغال و بیمه بیکاری مکفی برای افراد بالای ۱۶ سال اعم از زن و مرد با حقوق برابر باید فوراً متحقق شود .

۱۰- برپایی مجامع عمومی کارگری در ساعات و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود .

۱۱- هر گونه تهدید ، فشار و مزاحمت ، تبعید و دستگیری و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم است . محاکمه فعالین کارگری سقز باید فوراً متوقف شود .

۱۲- کار کودکان ممنوع و جرم تلقی شود . برخورداری کودکان از محیطی امن و سرشار از شادی و نشاط و امکانات آموزشی ، بهداشتی و رفاهی حق کودکان است .

۱۳- ما از مبارزه معلمان و پرستاران حمایت میکنیم و خواستار آنیم که مطالبات این شریفترین انسانهای جامعه، فوراً پذیرفته شود .

۱۴- مسله نداشتن مسکن و بیخانمانی یکی از بزرگترین معضلات کارگران است که باید به آن رسیدگی شود .

۱۵- روز اول مه، روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی و عمومی اعلام شود. کارگران باید بتوانند بدون احتیاج به کسب مجوز و بدون دخالت پلیس اجتماع کنند و مراسم و جشن کارگريشان را بر پا کنند .

پرولتاریای جهان متحد شوید!

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

کمیته برگزار کننده مراسم اول مه سندج . ۱۱ اردیبهشت ۸۴

مشهد

در مراسم بزرگداشت اول ماه مه در دانشگاه فردوسی مشهد به مناسبت روز جهانی کارگر قطعنامه ای صادر شد .

-قطعنامه جمعی از دانشجویان دانشگاه فردوسی -امروز بیش از گذشته دریافته ایم که عامل اصلی مشقات و محرومیت های بشر زمان ما نظام سرمایه داری و بردگی مزدی است .

جنگ ، نا امنی اقتصادی ، تن فروشی ، تبعیض و بی حقوقی تماماً پیامدهای این نظام اقتصادی نابرابر هستند . هدف سرمایه داری نه تامین نیازهای مردم ، بلکه سود هر چه بیشتر است .

